

PARAULA I VIDA

L'alegria de l'amor en la família (i II)

Discernir, acompanyar i integrar.

Aquests 3 verbs són una de les claus de la nova Exhortació apostòlica del Papa Francesc «**L'alegria de l'amor en la família**» (*Amoris Laetitia*), fruit dels dos Sínodes dels Bisbes dels anys 2014 i 2015, que la van preparar.

El **discerniment** fa referència directa a la consciència i a la realitat. El Papa Francesc repeteix sovint que un perill a evitar és el de ser abstractes, teòrics, idealistes. Francesc ensenya que no n'hi ha prou amb insistir en qüestions doctrinals, bioètiques i morals sinó que cal «*motivar l'obertura a la gràcia [...] per tal de presentar el matrimoni més com un camí dinàmic de desenvolupament i realització que com un pes a suportar tota la vida*» (AL 37). És en aquest context que el Sant Pare anima a «*deixar espai a la consciència dels fidels, que moltes vegades responen el millor possible a l'Evangeli enmig dels seus límits, i poden desenvolupar el seu propi discerniment davant situacions on es trenquen tots els esquemes. Estem cridats a formar les consciències, però no a pretendre substituir-les*» (AL 37). Ara bé, el mateix Papa afirma que el discer-

niment del qual es parla no nega les exigències de veritat i caritat de l'Evangeli proposades per l'Església (AL 300), caient en la gradualitat de la llei (cf. AL 295 i 300) que ens faria caure en el relativisme individualista pel qual la persona sola decideix què és bo i què és dolent. Ans al contrari, s'afirma la llei de la gradualitat, és a dir, un progrés en conèixer, en desitjar i en fer el bé.

Pel que fa a l'**acompanyament**, l'Exhortació afirma que cal «*acompanyar amb misericòrdia i paciència les etapes possibles del creixement de les persones que es van construint dia a dia*» (AL 308). Ara bé, el mateix Papa diu immediatament que cal fer això «*sense disminuir el valor de l'ideal evangèlic*». Per això l'Exhortació subratlla la necessitat de guiar els promesos en el camí de preparació al matrimoni i d'acompanyar els esposos en els primers anys de vida matrimonial, oferint alguns recursos concrets per a aquests primers anys (cf. AL 205-230). Aquest acompanyament a les persones també s'ha de produir en les situacions de fracàs matrimonial.

Finalment, la recent Exhortació afirma amb contundència la necessitat d'**integrar tothom** per tal «*d'a-*

judar cadascú a trobar la seva pròpia manera de participar en la comunitat eclesial, perquè se senti objecte d'una misericòrdia immensescuda, incondicional i gratuïta. Ningú no pot ser condemnat per sempre, perquè aquesta no és la lògica de l'Evangeli» (AL 297). El Papa Francesc diu això no només referint-se als divorciats en una nova unió, sinó a tothom, en qualsevol situació en la qual es trobin.

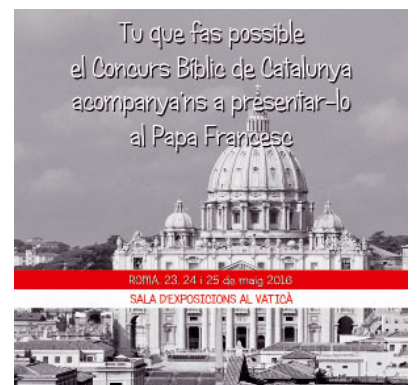
Els preveres tenen la tasca d'**acompanyar les persones interessades en el camí del discerniment d'acord amb l'ensenyament de l'Església i les orientacions del Bisbe**» (AL 300). Aquest itinerari imposa un **discerniment pastoral** que fa referència a l'autoritat del Pastor, jutge i metge, el qual és abans de res «*ministre de la divina misericòrdia*», com ensenya el Papa Francesc («*Mitis et misericors Iesus*»).

Un document llarg i que s'ha de llegir per parts, però que marcarà línies de caire pastoral per a l'ajuda de les famílies, la preparació al matrimoni i l'acollida dels qui viuen situacions irregulars i complexes però en camí de comunió eclesial.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Es presenta el Concurs Bíblic al Papa

El XXXI Concurs Bíblic de Catalunya celebrarà la jornada de lliuraments de premis als guanyadors de la diòcesi d'Urgell el proper dissabte 21 de maig. Enguany han participat 4.101 infants i joves de les comarques que conformen el Bisbat d'Urgell. L'edició d'enguany del certamen és important, ja que se celebren els 30 anys de funcionament d'aquesta tasca de difusió bíblica, i per celebrar-ho s'ha organitzat per als dies 23, 24 i 25 de maig un pelegrinatge a Roma i una exposició commemorativa, que es durà a terme a l'Istituto Maria SS. Bambina, tot coincidint també amb una exposició sobre el Beat Pere Tarrés. Els participants en aquest especial pelegrinatge seran rebuts en audiència pel Sant Pare el dimecres 25 al matí.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

«Vés, i tu fes igual»

Siguem sincers, el papa Francesc, tornant de l'illa de Lesbos amb una colla de refugiats, no solament ens interpel·la, també ens espanta.

Sabem que la fraternitat cristiana no fa distincions d'origen, races o nivell social. Sabem que una de les paràboles més citades de l'Evangeli de Lluc és la del Bon Samarità. Recordem-la. Davant la desgràcia d'un desconegut que ha quedat malferit

en un camí, el samarità en té cura, el porta a l'hostal i paga les despeses de la seva recuperació. No és casual que dos religiosos (un sacerdot i un levita) s'hagin desentès del desconegut. El samarità, jueu de lleialtat discutible, és l'únic que l'ajuda sense escatimar-hi temps, dedicació i diners. «Vés, i tu fes igual», diu Jesús per tota conclusió.

Bergoglio actualitza la paràbola del Bon Samarità i ens interpel·la. Però

també ens espanta. Voldríem acollir tota aquesta gent que fuig de guerres i desgràcies, però ens fa por quedar diluïts per les onades migratòries, ens fa por imaginar una Europa transformada per les mareas d'immigrants.

Aquestes pors, ben legítimes, pertanyen a la política. Els governants fan equilibris entre la raó humanitària i la raó d'Estat. Els estats fan equilibris, però l'amor no en pot fer. La diferèn-

cia entre el món actual i el cristianisme és molt estrident.

El nostre temps persegueix per damunt de tot el plaer, la possessió i el benestar material, en canvi el cristianisme només té un propòsit: l'amor.

Cristianisme i món actual són com aigua i oli. Crist és així de radical: «Deixa-ho tot i segueix-me.»

Antoni Puigverd

PALABRA Y VIDA

La alegría del amor en la familia (y II)

Discernir, acompañar e integrar. Estos 3 verbos son una de las claves de la nueva Exhortación apostólica del Papa Francisco «*La alegría del amor en la familia*» (*Amoris Laetitia*), fruto de los dos Sínodos de Obispos de los años 2014 y 2015, que la prepararon.

El **discernimiento** hace referencia directa a la conciencia y a la realidad. El Papa Francisco repite a menudo que un peligro a evitar es el de ser abstractos, teóricos, idealistas. Francisco enseña que no basta con insistir en cuestiones doctrinales, bioéticas y morales sino que hay que «*motivar la apertura a la gracia [...] para presentar el matrimonio más como un camino dinámico de desarrollo y realización que como un peso a soportar toda la vida*» (AL 37). Es en este contexto que el Santo Padre anima a «*dejar espacio a la conciencia de los fieles, que muchas veces responden lo mejor posible al Evangelio en medio de sus límites, y pueden desarrollar su propio discernimiento ante situaciones donde se rompen todos los esquemas. Estamos llamados a formar las conciencias, pero no a pretender sustituirlas*» (AL 37). Ahora bien, el mismo Papa afirma que el discernimiento del que se habla no niega las exigencias de verdad y caridad del Evangelio propuestas por la Iglesia (AL 300), cayendo en la gradualidad de la ley (cf. AL 295 y 300) que nos haría caer en el relativismo individualista por el que la persona sola decide qué es bueno y qué es malo. Al contrario, se afirma la ley de la gradualidad, es decir, un progreso en el conocer, en el desear y en el hacer el bien.

En cuanto al **acompañamiento**, la Exhortación afirma que hay que «*acompañar con misericordia y paciencia las etapas posibles del crecimiento de las personas que se van construyendo día a día*» (AL 308). Ahora bien, el mismo Papa dice inmediatamente que hay que hacer esto «*sin disminuir el valor del ideal evangélico*». Por eso la Exhortación subraya la necesidad de guiar a los prometidos en el camino de preparación al matrimonio y de acompañar a los esposos en los primeros años de vida matrimonial, ofreciendo algunos recursos concretos para estos primeros años (cf. EN 205-230). Este acompañamiento a las personas también se debe producir en las situaciones de fracaso matrimonial.

Finalmente, la reciente Exhortación afirma con contundencia la necesidad de **integrar a todos** para «*ayudar a cada uno a encontrar su propia manera de participar en la comunidad eclesial, para que se sienta objeto de una misericordia inmerecida, incondicional y gratuita. Nadie puede ser condenado para siempre, porque esta no es la lógica del Evangelio*» (AL 297). El Papa Francisco dice esto no sólo en referencia a los divorciados en una nueva unión, sino a todos, en cualquier situación en la que se encuentren. Los sacerdotes tienen la tarea de «*acompañar a las personas interesadas en el camino del discernimiento de acuerdo con la enseñanza de la Iglesia y las orientaciones del Obispo*» (AL 300). Este itinerario impone un **discernimiento pastoral** que hace referencia a la autoridad del Pastor, juez y médico, el cual es ante todo «*ministro de la divina misericordia*», como enseña el Papa Francisco («*Mitis et misericors Iesus*»).

Un documento largo y que se debe leer por partes, pero que marcará líneas de carácter pastoral para la ayuda de las familias, la preparación al matrimonio y la acogida de quienes viven situaciones irregulares y complejas pero en camino de comunión eclesial.

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Vint anys de l'Agrupament Escolta d'Ivars d'Urgell

L'agrupament Escolta Ivarsenc d'Ivars d'Urgell celebra els vint anys de la seva creació al llarg d'aquest any amb tot un seguit d'actes i festes. El 16 d'abril es va celebrar una diada amb activitats compartides amb els gairebé centenar de nens que formen part del cau, també els caps, pares i familiars, i com no, la gent del poble.

Pel matí els nens del cau, amb l'ajuda dels caps i de familiars, van pintar un seguit de siluetes de personatges i van acabar plasmanant les seves mans en un dels murals de l'edifici en el cau del poble, situat al Parc de l'Ermita de la Mare de Déu de l'Horta. Tot seguit, a l'exterior de les instal·lacions, es van plantar arbres i plantes per decorar el lloc i per visualitzar els valors de natura que també viuen els agrupaments escoltes. Al vespre i a «La Sala», gairebé 300 persones van participar en els actes més institucionals, i també més participatius, el mo-

ment de la festa. Amb la presència d'antics caps, dels infants i joves del cau, també si va fer present l'Alcaldeessa d'Ivars, Sra. Montse Coma, el Regidor de Joventut i també Cap de l'Agrupament, Sr. Jordi Duran, i el Consiliari de la Demarcació Nord Occidental, Mn. Jaume Mayoral. Es va agrair als més

de vuitanta excaps de l'Agrupament la feina que han dut a terme desinteressadament en el seu pas pel cau ivarsenc. Jaume Piñol, un dels primers caps que va tenir l'Agrupament Ivarsenc, va parlar en nom de tots i va destacar el sentit de servei i d'opció per a les famílies i per al poble.

► Càritas d'Urgell obrirà un pis d'acollida transitori per a famílies necessitades, a Balaguer.

Es tracta d'un pis molt cèntric a la població que ha estat cedit per un particular a Càritas en les darreres setmanes i que es rehabilitarà per fer aquest acolliment. Es preveu que les obres de rehabilitació comencin el mes d'abril i la previsió és que estiguin acabades abans d'aquest estiu. Cada família que sigui acollida per Càritas de manera transitòria en

aquest habitatge, s'integrarà en els programes socio-laborals de l'entitat, per tal de millorar la seva capacitat laboral i els recur-

sos de gestió econòmica, familiar i social. L'objectiu de Càritas no és només fer un acolliment puntual, sinó també formar i donar eines que permetin a la família i als seus integrants retornar al mercat laboral i la inclusió social plena, i que puguin tornar a ser autònoms. Càritas fa una crida a les empreses de Balaguer i també a particulars, per a què amb la seva participació i la col·laboració de tots es pugui adequar aquest pis.

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

El nom de Déu és el Misericordiós

En la Sagrada Escriptura, el Senyor és presentat com «Déu misericordiós». Aquest és el seu nom, mitjançant ell ens revela, per dir-ho així, el seu rostre i el seu cor. Ell mateix, com ens diu el Llibre de l'Èxode, revelant-se a Moisès s'autodefineix així: «El Senyor! Déu compassiu [misericordiós] i benigne, lent per al càstig, ric en l'amor» (34,6).

El Senyor és misericordiós: aquesta paraula evoca una actitud de tendresa, com la d'una mare envers el seu fill.

Després està escrit que el Senyor és «compassiu», en el sentit que té la gràcia, que té compassió i, en la seva grandesa, s'inclina sobre el qui és feble i pobre, sempre preparat per acollir, per comprendre, per perdonar.

Aquest Déu misericordiós també es diu que és «lent per al càstig», literalment, «de respiració llarga», és a dir amb la respiració profunda de la paciència i de la capacitat de suportar.

I finalment, el Senyor es proclama «ric en l'amor (i en la fidelitat).»

Una fidelitat sense límits: aquesta és l'última paraula de la revelació de Déu a Moisès.

Aquest Déu misericordiós és fidel en la seva misericòrdia.

En aquest Jubileu de la Misericòrdia, confiïm-nos totalment a ell, i experimentem la joia de ser estimats per aquest «Déu compassiu [misericordiós] i benigne, lent per al càstig, ric en l'amor [i en la fidelitat].»

(Dimecres, 13 de gener de 2016)

Trobada de Pueri Cantores a La Seu: Una llavor musical per a l'espiritualitat

La Parròquia de Sant Ot de La Seu d'Urgell va acollir la XX Trobada nacional de Pueri Cantores de Catalunya entre els 16 i 17 d'abril. A La Seu d'Urgell van estrenar *El Cant de Moisès*, una composició de Martí Ferrer i Bosch, un allegro amb caràcter i solemnitat.

150 infants i joves de diverses edats, membres dels Pueri Cantores de la Federació Catalana van reunir-se a La Seu d'Urgell sota el lema «Canta i camina». Venien de Cardona, Granollers, La Garriga, Pineda de Mar, Castellterçol, Girona i del Principat d'Andorra.

El dissabte dia 16 d'abril, a la tarda, a la Catedral de Santa Maria va tenir lloc la vetlla de pregària emmarcada en l'Any de la Misericòrdia i que fou presidida per l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives. També van assistir els Vicaris Generals de

la Diòcesi d'Urgell, el Degà del M.I. Capítol Catedral i el Dr. Mn. Joan Baburés, Consiliari de la Federació catalana de Pueri Cantores. Mons. Vives va agrair i encoratjar els petits cantors i els seus directors a continuar aquest do i tasca tan gran de la música: a continuar cantant i cantant

junts. Arrel de la paraula del Bon Samarità de l'Evangeli que va ser proclamada, convidà a tots els assistents a ser uns bons samaritans dels nostres germans. El President de la Federació catalana de Pueri Cantores, Bernat Cabré, va agrair l'Arquebisbe l'acollida, en la segona visita

dels petits cantors a la Diòcesi d'Urgell al llarg dels seus 20 anys de vida. També li va fer entrega d'una placa commemorativa d'aquesta XX Trobada. Els infants anaven acompanyats per alguns pares que durant l'estona d'assaig dels seus fills van gaudir d'una visita guiada per la Catedral i el claustre de La Seu d'Urgell.

El diumenge van solemnitzar la Missa de dotze de la Catedral de La Seu d'Urgell. La Missa corresponent al IV Diumenge de Pasqua, Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions, fou presidida per Mn. Ignasi Navarri, Vicari General de la Diòcesi i concelebrada pel Sr. Rector de la Parròquia de Sant Ot, Mn. Xavier Parés, pel Consiliari internacional dels Pueri Cantores, Mons. Robert Tyralla i Mn. Josep Montfort, Vicari episcopal de la Diòcesi de Terrassa.

A la seva homilia, Mn. Ignasi Navarri va utilitzar la imatge de l'orgue explicada pel Papa Benet XVI: així com els nombrosos tubs de l'orgue, amb els seus registres, han de formar una unitat i una mà experta els ha de fer sonar, per aconseguir que les desharmonies es transformin en la deguda consonància, així també en l'Església: enmig de la varietat de dons, carismes i vocacions, a través de la comunió en la fe, hem de trobar sempre l'acord en la lloança a Déu i l'amor fratern.

Per finalitzar la seva presència a La Seu d'Urgell, els Pueri Cantores van oferir a la ciutat una cantada a la porta de la Catedral.

AGENDA

- 7 de maig:**
 —Concert dels Petits Cantors d'Andorra. Catedral de Santa Maria. La Seu d'Urgell. 21 h.
- 8 de maig:**
 —Confirmacions a Bellver. 12 h.
 —Confirmacions a Puigcerdà. 18 h.
- 9 de maig:**
 —Formació permanent de preveres. Mons. Ginés Garcia, bisbe de Guadix. Tremp. 10.30 h.
- 11 de maig:**
 —Trobada Catalana del Moviment Vida Creixent. Monestir de Montserrat. 11 h.
- 12 de maig:**
 —Festa de la Mare de Déu de Fàtima al Santuari de Meritxell. Principat d'Andorra. 21 h.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

9. □ Dilluns (lit. hores: 3a setmana) [Fets 19,1-8 / Sl 67 / Jo 16, 29-33]. Sant Gregori de Berrueza, bisbe; santa Caterina de Bolonya, vg.; santa Casilda, vg.; sant Nicolau Albergato, bisbe.

10. □ Dimarts [Fets 20,17-27 / Sl 67 / Jo 17,1-11a]. Sant Joan d'Àvila (1499-1569), prev., apòstol d'Andalusia i patró del clergat secular espanyol; sant Antoni de Florència, bisbe; santa Beatriu, vg.; beat Enric Rebuschini, prev.; beat Damián de Molokai, prev.

11. □ Dimecres [Fets 20,28-38 / Sl 67 / Jo 17,11b-19]. Sant Anastasi (s. III-IV), mr. a Badalona, fill i patró de Lleida; sant Ponç (o Poni), bisbe, patró dels herbolaris; sant Eudald, mr. venerat a Ripoll (978);

santa Felisa, mr.; beat Domènec Iturrate, prev. trinitari basc.

12. □ Dijous [Fets 22,30;23,6-11 / Sl 15 / Jo 17,20-26]. Sants Nereu i Aquileu (s. III-IV), soldats a Roma, mrs.; sant Pancraç (s. III-IV), mr. romà; sant Domènec de La Calçada (Rioja), patró dels enginyers de camins, canals i ports; beat Francesc de Siena, prev. servita.

13. □ Divendres [Fets 25,13-21 / Sl 102 / Jo 21,15-19]. Mare de Déu de Fàtima (Portugal); sant Pere Regalat, rel. franciscà; sant Muç o Muci, prev. i mr.; sant Miquel de Garikoitz (†1863), prev. basc, fund. cong. del Sagrat Cor de Bétharam; santa Maria-Dominica Mazzarello, vg., fund. Salesianes (FMA 1872); sant Andreu Huberto Fournet, prev.

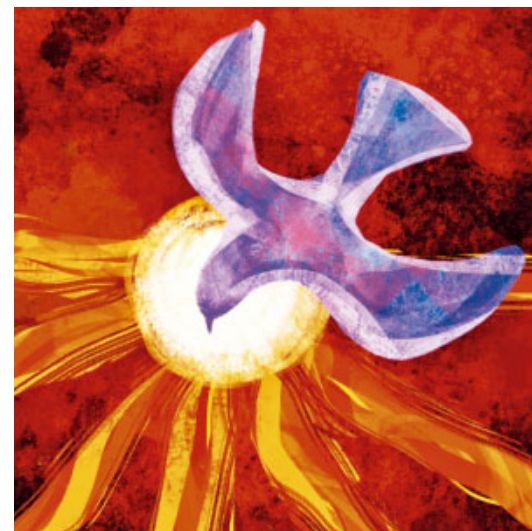
14. ■ Dissabte [Fets 1,15-17. 20-26 / Sl 112 / Jo 15,9-17]. Sant Maties o Macià, apòstol afegit (Fets 1,15-26); santa Gemma Galgani, verge seglar; sant Pasqual I, papa; la Mare de Déu dels Desemparats, patrona de València i la seva regió.

15. □ Diumenge vinent, Pentecosta [Fets 2,1-11 / Sl 103 / 1C 12,3b-7.12-13 / Jo 20,19-23]. Sant Isidre (s. XI-XII), llaurador, de Madrid, casat amb Maria de la Cabeza, patró de la pagesia; sant Torquat, bisbe de Guadix i màrtir; santa Joana de l'Estonnac, religiosa viuda, fundadora de la Companyia de Maria, de Bordeus (ODN 1607); sant Eufrasi, bisbe i màrtir.

L'Ascensió del Senyor

COMENTARI

D'aquí a pocs dies sereu batejats amb l'Esperit Sant

Després del Ministeri públic i quan *als Apòstols se'ls ha aparegut durant quaranta dies donant-los proves que era viu*, ara li pregunten: *Senyor, restablireu ara la reialesa d'Israel?* Davant pregunta tan descoratjadora, Jesús respon: *Quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres, rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem i fins als límits més llunyans de la terra.*

Jerusalem és la primera etapa del testimoniatge. Per això cal *no allunyar-se de Jerusalem* i no abandonar la Comunitat; *esperar la Promesa* amb esperança filial en el Pare-Déu; i acollir el do diví amb què *sereu revestits del poder de Dalt*.

Heb dedica la part central a presentar Crist com perfecte i consagrat *Gran Sacerdot* mitjançant el culte nou del sacrifici del seu propi cos *ofert una sola vegada com a víctima per abolir el pecat*. Per això *la sang de Jesús ens permet d'entrar confiantment al lloc santíssim*. Perquè Jesús *va prendre damunt seu els pecats de tots*, fent realitat l'estil del Servent del Senyor d'Is 53,12.

Així ha inaugurat l'entrada obrint-nos un camí nou i viu.

En conseqüència *presentem-nos-hi amb tota la fe d'un cor que no enganya i mantinguem ferma l'esperança que ens dona la fe que professem*: Déu compleix fidelment.

El Ressuscitat, que *obre als deixebles el cor per comprendre les Escriptures* (v. 45), els recorda: *«El Messies havia de patir i ressuscitar al tercer dia; i calia predicar en nom d'Ell a tots els pobles la conversió i el perdó dels pecats.»*

El projecte salvador de Déu reclama l'obra de Jesús (*patir i ressuscitar*) i també l'acció dels seus deixebles (*predicar la conversió i el perdó*).

La missió realment divina de ser testimonis engrescadors del Ressuscitat necessita força divina. Per això Jesús els promet:

«Jo us enviaré el do que el Pare ha promès», sense el qual l'objectiu seria mera utopia.

Als deixebles de Crist, d'ahir i d'avui, què els cal fer? *No moure's de la Ciutat* i no abandonar la Comunitat, *fins que haureu estat revestits del poder que us vindrà de Dalt*.

El poder transformador de l'Esperit Sant, quan és acollit de cor per la Comunitat com a do de Déu, fa dels seus membres *testimonis* fidels del Ressuscitat.

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols

(Ac 1,1-11)

En la primera part del meu llibre, Teòfil, he parlat de tot el que Jesús va fer i ensenyar, des del principi fins al dia que fou endut al cel, després de confiar, en virtut de l'Esperit Sant, la seva missió als apòstols que ell havia elegit. Després de la passió, se'ls presentà viu, i ho comprovaren de moltes maneres, ja que durant quaranta dies se'ls aparegué, i els parlava del regne de Déu. Estant reunit amb ells, els manà que no s'allunyessin de Jerusalem i els digué: «Espereu aquí la promesa del Pare que va sentir dels meus llavis quan us deia que Joan havia batejat només amb aigua; vosaltres, d'aquí a pocs dies, sereu batejats amb l'Esperit Sant.» Els qui es trobaven reunits li preguntaven: «Senyor, és ara que restablireu la reialesa d'Israel?» Ell els contestà: «No és cosa vostra de saber quins temps i quines dates ha fixat l'autoritat del Pare, però quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot el país dels jueus, a Samària i fins als límits més llunyans de la terra.» Quan hagué dit això s'enlairà davant d'ells, i un núvol se l'endugué, i el perderen de vista. Encara s'estaven mirant al cel com ell se n'anava, quan es presentaren dos homes vestits de blanc, que els digueren: «Homes de Galilea, per què us esteu mirant al cel? Aquest Jesús que ha estat endut d'entre vosaltres cap al cel tornarà de la manera com vosaltres acabeu de contemplar que se n'anava al cel.»

▶ Salm responsorial (46)

R. *Déu puja enmig d'aclamacions, al so dels corns puja el Senyor.*

Aplaudiu, pobles de tot el món, / aclameu Déu amb entusiasme. / El Senyor és l'Altíssim, el terrible, / Rei de reis a tot el món. R.

Déu puja enmig d'aclamacions, / al so dels corns puja el Senyor. / Canteu a Déu, canteu-li, / canteu al nostre rei. R.

Que és rei de tot el món, / canteu a Déu un himne. / Déu regna sobre les nacions, / Déu seu al tron sagrat. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 1,17-23)

Germans, demano al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedeixi els dons espirituals d'una comprensió profunda i de la seva revelació, perquè conegueu de veritat qui és ell; li demano també que il·lumini la mirada interior del vostre cor perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria us té reservades l'heretat que ell us dona entre els sants. Que conegueu també la grandesa imensa del poder que obra en vosaltres, els creients, vull dir l'eficàcia de la seva força i de la seva sobirania amb què obrà quan ressuscità el Crist d'entre els morts, i el féu seure a la seva dreta dalt el cel, per damunt de tots els governants i dels qui tenen autoritat, poder o senyoria, per damunt de tots els títols que es poden donar en el nostre món i en l'altre. Tot ho ha posat sota els seus peus, i a ell l'ha fet cap de tot i l'ha donat a l'Església, que és el seu cos i el seu complement, ell que té en totes les coses la seva plenitud.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc

(Lc 24,46-53)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Així ho diuen les Escriptures: El Messies havia de patir i de ressuscitar el tercer dia, i calia predicar en nom d'ell a tots els pobles, començant per Jerusalem, la conversió i el perdó dels pecats. Vosaltres en sou testimonis. Ara, jo us enviaré el do que el Pare ha promès, i vindrà sobre vosaltres; no us mogueu de la ciutat fins que haureu estat revestits del poder que us vindrà de dalt.» Després se'ls endugué fora, fins a prop de Bet-Hània, alçà les mans i els beneí. Mentre els beneïa, s'allunyà d'ells portant amunt cap al cel; ells es prosternaren adorant-lo. Després, plens d'una alegria immensa, se'n tornaren a Jerusalem. I continuament eren al temple donant gràcies a Déu.

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles

(He 1,1-11)

En mi primer libro, querido Teófilo, escribí de todo lo que Jesús fue haciendo y enseñando hasta el día en que dio instrucciones a los apóstoles, que había escogido, movido por el Espíritu Santo, y ascendió al cielo. Se les presentó después de su pasión, dándoles numerosas pruebas de que estaba vivo, y apareciéndoseles durante cuarenta días, les habló del reino de Dios. Una vez que comían juntos, les recomendó: «No os alejéis de Jerusalén; aguardad que se cumpla la promesa de mi Padre, de la que yo os he hablado. Juan bautizó con agua, dentro de pocos días vosotros seréis bautizados con Espíritu Santo.» Ellos lo rodearon preguntándole: «Señor, ¿es ahora cuando vas a restaurar el reino de Israel?» Jesús contestó: «No os toca a vosotros conocer los tiempos y las fechas que el Padre ha establecido con su autoridad. Cuando el Espíritu Santo descienda sobre vosotros, recibiréis fuerza para ser mis testigos en Jerusalén, en toda Judea, en Samaria y hasta los confines del mundo.»

Dicho esto, lo vieron levantarse, hasta que una nube se lo quitó de la vista. Mientras miraban fijos al cielo, viéndolo irse, se les presentaron dos hombres vestidos de blanco, que les dijeron: «Galileos, ¿qué hacéis ahí plantados mirando al cielo? El mismo Jesús que os ha dejado para subir al cielo volverá como le habéis visto marcharse.»

▶ Salmo responsorial (46)

R. *Dios asciende entre aclamaciones; el Señor, al son de trompetas.*

Pueblos todos, batid palmas, / aclamad a Dios con gritos de júbilo; / porque el Señor es sublime y terrible, / emperador de toda la tierra. R.

Dios asciende entre aclamaciones; / el Señor, al son de trompetas; / tocad para Dios, tocad, / tocad para nuestro Rey, tocad. R.

Porque Dios es el rey del mundo; / tocad con maestría. / Dios reina sobre las naciones, / Dios se sienta en su trono sagrado. R.

▶ Lectura de la carta de san Pablo a los Efesios (Ef 1,17-23)

Hermanos que el Dios de nuestro Señor Jesucristo, el Padre de la gloria, os conceda espíritu de sabiduría que os revele un conocimiento profundo de él; que ilumine los ojos de vuestro corazón, para que conozcáis cuál es la esperanza de su llamada, cuál la riqueza de la gloria de su herencia otorgada a su pueblo y cuál la excelsa grandeza de su poder para con nosotros, los creyentes, según la fuerza de su poderosa virtud, la que ejerció en Cristo resucitándolo de entre los muertos, sentándolo a su derecha en los cielos por encima de todo principado, potestad, autoridad, señorío y de todo lo que hay en este mundo y en el venidero; todo lo sometió bajo sus pies y a él lo constituyó cabeza de la Iglesia por encima de todas las cosas; la Iglesia es su cuerpo, la plenitud de todo lo que existe.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas

(Lc 24,46-53)

En aquel tiempo dijo Jesús a sus discípulos: «Estaba escrito que el Mesías tenía que sufrir y resucitar de entre los muertos al tercer día, y que hay que predicar en su nombre el arrepentimiento y el perdón de los pecados a todas las naciones, comenzando por Jerusalén. Vosotros sois testigos de estas cosas. Sabed que voy a enviar lo que os ha prometido mi Padre. Por vuestra parte quedaos en la ciudad hasta que seáis revestidos de la fuerza de lo alto». Los sacó hasta cerca de Betania. Levantó las manos y los bendijo. Y mientras los bendecía, se separó de ellos y subió al cielo. Ellos lo adoraron y se volvieron a Jerusalén llenos de alegría. Estaban continuamente en el templo bendiciendo a Dios.